

VRIJETIJD; HOE VERZET MEN DE ZINNEN?

Voor de rubriek 'Vrijetijd' trekt fotograaf/verslaggever Anne Westerhof door de Stellingwerpen om bijzondere vrijetijdsbestedingen van inwoners vast te leggen. Heb jij - of ken jij iemand - met een leuke, originele of verrassende hobby? Tip ons via nieuweooststellingwerper@mediahuis.nl.

‘Maak het ze ongemakkelijk’

■ Karin Tersmette en Harma Oosterhof zetten zich met Amnesty International in voor mensenrechten

De afgelopen week was een drukke, want wegens de collecte werden alle huizen in de gemeente bezocht. Daarna tellen de collectecoördinatoren per dorp de opbrengst en storten die vervolgens namens de werkgroep Ooststellingwerf, over naar het hoofdkantoor van Amnesty International in Amsterdam.

ANNE WESTERHOF

De jaarlijkse collecte is een belangrijke inkomstenbron voor de organisatie. Twee afgevaardigden van de werkgroep, die uit liefst negen leden bestaat, zitten gereed voor het gesprek in Waskemeer in de serre. Karin Tersmette is voorzitter en woont in Waskemeer, Harma Oosterhof is algemeen lid en woont in Appelscha. Beiden spreken vol verve over hun vrijetijdsbesteding bij de mensenrechtenorganisatie Amnesty International.

Amnesty International bestaat sinds 1961, door initiatief van een Engelsman, Peter Benenson. Hij trok zich het lot aan van gevangen Portugees gewetensbezwaarde studenten, vond dat die twee onrechtvaardig behandeld werden, en besloot het er niet bij te laten zitten. Hij pleitte voor amnesty.

Vertakte

Het initiatief viel in vruchtbare aarde, sloeg aan en vertakte zich wereldwijd. Zeven jaar nadien opende het

Karin Tersmette (links) en Harma Oosterhof zetten zich via Amnesty International in voor mensenrechten. FOTO'S: ANNE WESTERHOF

hoofdkantoor van Amnesty in Amsterdam. De internationale organisatie zet zich in voor mensenrechten, in de brede zin des woords. In meer dan 150 landen is Amnesty actief waar mensenrechten worden geschonden.

In Nederland kent de organisatie relatief veel leden. In landen waar oppositie niet mogelijk is, kan deze rekenen op support, zowel materieel en immaterieel. Amnesty heeft een onafhankelijke positie, is niet politiek of religieus gebonden. Ze ontvangt geen overheidssteun, maar bestaat van legaten, donaties (vriendenloterij) en collectes. „De organisatie is niet politiek, wij zijn voor de rechten van mensen”, aldus Karin.

Leerkracht

Harma Oosterhof (1946) is al heel lang lid. „Mijn man en ik vonden dat belangrijk”, vertelt Harma. In haar werkzame leven was ze leerkracht bij het basisonderwijs, maar toen ze met pensioen ging had ze haar handen vrij voor iets anders. Bij een avond van Amnesty in De Miente reageerde ze op een oproep om een Amnesty-avond mee te maken. Dat leidde tot een kennismaking. Dat mondde uit in lidmaatschap, al sinds vijftien jaar.

Ze zet zich actief in, houdt lezingen over het werk van de organisatie, schrijft brieven, doet mee aan handtekeningacties en collecteert met meerderen in Appelscha, Ravenswoud en Fochteloo. „Ik ga hier mee door zolang als ik kan, omdat ik dit zo belangrijk vind. De meerder-

‘Het is zo belangrijk dat je kan zijn, wie je wilt zijn!’

heid van de leden is gepensioneerd, misschien dat je met het ouder worden je meer realiseert hoe belangrijk mensenrechten zijn”, aldus Oosterhof.

Voorzitter

Karin Tersmette (1963) woont al ruim drie decennia in het dorp Waskemeer. Ze werd gelijk voorzitter toen ze zich twintig jaar geleden aanmeldde voor de werkgroep. En die rol past haar nog steeds. Het is zelfs zo dat naarmate ze langer vrijwilliger is, ook haar overtuiging sterker is geworden. „Hier gaat het om, dit is mijn drive.” Doordeweeks is ze ambtenaar bij de gemeente Groningen, als gebiedsregisseur van een aardbevingsdorp.

Karin maakt zich zorgen over de huidige Midden-Oostensituatie en eventuele escalatie en alle andere achteruitgang wereldwijd. Via Amnesty kan ze op deze manier als activist voor mensenrechten strijden. „Het is zo belangrijk dat je kan zijn, wie je wilt zijn!”

De jaarlijkse activiteiten van de Amnesty werkgroep bestaan ondermeer uit het schrijven van ongemakkelijke brieven naar overheden en organisaties. Ze voeren handtekeningacties en stellen petities op om

mensen die gevaar lopen vrij te krijgen, organiseren themabijeenkomsten en collectes.

De handtekeningen- en brievenacties zijn een succes, de helft eindigt in een positieve afloop. Op 10 december, de dag van de rechten van de mens, worden er ieder jaar door alle Nederlandse werkgroepen tien gelijkkluidende brieven verstuurd. Op en rond die dag schrijven mensen wereldwijd miljoenen brieven tegen onrecht. Om de autoritaire regimes op andere gedachten te brengen. „Maak het ze ongemakkelijk.”

Creatieve brein

„Karin is vaak het creatieve brein achter de thema-avonden”, vertelt Harma. ‘Walking dinner’ kwam on-

der andere voorbij. Daaraan verbonden zich vijftien winkeliers uit Oosterwolde en waarbij de werkgroep het winkelend publiek informeerde. In het kader van de themamaand ‘Stem van Vrijheid’ organiseerden ze afgelopen jaar gezamenlijk met Filmwerf de Iraanse film *The seed of the sacred fig*. „De rode draad daarin is het belang van vrijheid.”

De vrouwen gaan door op de ingeslagen weg met hun acties binnen Amnesty. Harma in eigen regio, Karin heeft plannen om over twee jaar deels in Zweden en in Norg te wonen. „Misschien ga ik verder in Norg of blijf ik digitaal verbonden met de groep in Ooststellingwerf” oppert ze. Maar door gaan ze. „We doen het met plezier.”

„Helft van de handtekeningen- en brievenacties eindigt in een positieve afloop.”